Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS DIREKTIV 2003/48/EG

av den 3 juni 2003

om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar

(EUT L 157, 26.6.2003, s. 38)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Rådets direktiv 2004/66/EG av den 26 april 2004	L 168	35	1.5.2004
►**M2**	Rådets beslut 2004/587/EG av den 19 juli 2004	L 257	7	4.8.2004
►**M3**	Rådets direktiv 2006/98/EG av den 20 november 2006	L 363	129	20.12.2006
►**M4**	Rådets direktiv 2014/48/EU av den 24 mars 2014	L 111	50	15.4.2014

Rättad genom:

►**C1** Rättelse, EUT L 121, 13.5.2005, s. 90 (2003/48/EG)

▼B

RÅDETS DIREKTIV 2003/48/EG

av den 3 juni 2003

om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 94 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([2]),

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([3]), och

av följande skäl:

(1) I artiklarna 56–60 i fördraget garanteras den fria rörligheten för kapital.

(2) Inkomster från sparande i form av räntebetalningar på fordringar utgör skattepliktig inkomst i samtliga medlemsstater för personer med hemvist i dessa.

(3) Medlemsstaterna har enligt artikel 58.1 i fördraget rätt att tillämpa sådana bestämmelser i sin skattelagstiftning som skiljer mellan skattebetalare som har olika bostadsort eller som har investerat sitt kapital på olika ort och att vidta alla nödvändiga åtgärder för att förhindra överträdelser av nationella lagar och andra författningar, särskilt i fråga om beskattning.

(4) Enligt artikel 58.3 i fördraget får de bestämmelser i medlemsstaternas skattelagstiftning vars syfte är att bekämpa missbruk eller bedrägeri inte utgöra ett medel för godtycklig diskriminering eller en förtäckt begränsning av den fria rörligheten för kapital och betalningar enligt artikel 56 i fördraget.

(5) I avsaknad av en samordning av de nationella systemen för beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar, särskilt när det gäller behandlingen av räntor som uppbärs av medborgare som inte har hemvist i staten i fråga, är det för närvarande ofta möjligt för personer med hemvist i någon av medlemsstaterna att i hemviststaten undgå varje form av beskattning av räntor som de erhåller i en annan medlemsstat.

(6) Denna situation medför snedvridningar i kapitalrörelserna mellan medlemsstaterna, och dessa effekter är oförenliga med den inre marknaden.

([1]) EGT C 270 E, 25.9.2001, s. 259.
([2]) EUT C 47 E, 27.2.2003, S. 553.
([3]) EGT C 48, 21.2.2002, s. 55.

▼B

(7) Detta direktiv bygger på det samförstånd som nåddes vid Europeiska rådets möte i Santa Maria da Feira den 19 juni 2000 och 20 juni 2000 och de därpå följande mötena i Ekofinrådet den 26 november 2000 och 27 november 2000, 13 december 2001 och 21 januari 2003.

(8) Det yttersta målet med detta direktiv är att göra det möjligt att faktiskt beskatta inkomster från sparande i form av räntebetalningar i en medlemsstat till faktiska betalningsmottagare som är fysiska personer med hemvist i en annan medlemsstat, i enlighet med lagstiftningen i den sistnämnda staten.

(9) Målet med detta direktiv uppnås bäst genom att det inriktas på räntebetalningar som görs eller säkras av ekonomiska aktörer som är etablerade i medlemsstaterna till eller till förmån för faktiska betalningsmottagare som är fysiska personer med hemvist i en annan medlemsstat.

(10) Eftersom målet för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på grund av att det inte förekommer någon samordning av de nationella systemen för beskattning av inkomster från sparande, och det därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel begränsas detta direktiv till vad som krävs för att nå dessa mål och går inte utöver vad som är nödvändigt för detta.

(11) Betalningsombudet är den ekonomiska aktör som betalar ränta eller sörjer för att ränta betalas direkt till förmån för den faktiska betalningsmottagaren.

(12) Definitionen av uttrycken räntebetalning och betalningsombud bör, i tillämpliga fall, ske med hänvisning till rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) ([1]).

(13) Tillämpningsområdet för detta direktiv bör begränsas till beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar för fordringar, med undantag för bland annat de frågor som rör beskattning av pensions och försäkringsförmåner.

(14) Det yttersta målet att möjliggöra faktisk beskattning av räntebetalningar i den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har sitt skatterättsliga hemvist kan uppnås genom utbyte av information om räntebetalningar mellan medlemsstaterna.

([1]) EGT L 375, 31.12.1985, s. 3. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/108/EG (EGT L 41, 13.2.2002, s. 35).

▼B

(15) I rådets direktiv 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på området direkt och indirekt beskattning [1] finns redan nu stöd för medlemsstaterna att utbyta information när det gäller beskattning av den inkomst som omfattas av detta direktiv. Det direktivet bör fortsätta att tillämpas på sådant utbyte av information utöver det här direktivet i den mån som det här direktivet inte avviker från det förstnämnda direktivet.

(16) Det automatiska utbyte av information mellan medlemsstaterna om räntebetalningar som omfattas av detta direktiv möjliggör faktisk beskattning av dessa räntebetalningar i den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har sitt skatterättsliga hemvist i enlighet med de nationella lagarna i den staten. Därför är det nödvändigt att föreskriva att de medlemsstater som utbyter information enligt detta direktiv inte får tillämpa de begränsningar för informationsutbyte som avses i artikel 8 i direktiv 77/799/EEG.

(17) Med hänsyn till strukturella skillnader kan inte Österrike, Belgien och Luxemburg tillämpa det automatiska utbytet av information vid samma tidpunkt som de övriga medlemsstaterna. Under en övergångsperiod och under förutsättning att en källskatt kan garantera en miniminivå av faktisk beskattning, särskilt med en skattesats som ökar progressivt upp till 35 %, bör dessa tre medlemsstater tillämpa en källskatt på de inkomster av sparande som omfattas av detta direktiv.

(18) För att undvika skillnader i behandling bör inte Österrike, Belgien och Luxemburg vara tvungna att tillämpa automatiskt utbyte av information förrän Schweiziska edsförbundet, Furstendömet Andorra, Furstendömet Liechtenstein, Furstendömet Monaco och Republiken San Marino säkerställer faktiskt utbyte av information på begäran avseende räntebetalningar.

(19) Dessa medlemsstater bör överföra större delen av sina intäkter från denna källskatt till den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren av räntan har sitt hemvist.

(20) Dessa medlemsstater bör införa ett förfarande genom vilket faktiska betalningsmottagare med skatterättsligt hemvist i andra medlemsstater kan undvika att påföras denna källskatt genom att bemyndiga sina betalningsombud att anmäla räntebetalningarna eller genom att uppvisa ett intyg utfärdat av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där de har sitt skatterättsliga hemvist.

(21) Den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har sitt skatterättsliga hemvist bör se till att sådan dubbelbeskattning av räntebetalningar undanröjs som kan följa av att denna källskatt påförs i enlighet med förfarandena i detta direktiv. Medlemsstaten

[1] EGT L 336, 27.12.1977, s. 15. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

▼B

bör göra detta genom att avräkna denna källskatt upp till ett belopp som motsvarar den skatt som inom dess territorium skall betalas på sådan ränta och genom att till den faktiska betalningsmottagaren återbetala det eventuellt överskjutande skattebeloppet som tagits ut. Dock kan den i stället för att tillämpa denna avräkningsmekanism återbetala källskatten.

(22) För att undvika störningar på marknaden bör detta direktiv under övergångsperioden inte gälla för räntebetalningar för vissa överlåtbara skuldebrev.

(23) Detta direktiv bör inte hindra medlemsstaterna från att på räntor inom sina respektive territorier ta ut andra typer av källskatt än den som avses i detta direktiv.

(24) Så länge som Förenta staterna, Schweiz, Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino och medlemsstaternas berörda beroende och associerade territorier inte samtliga tillämpar åtgärder som är likvärdiga eller desamma som de åtgärder som föreskrivs i detta direktiv skulle en kapitalflykt till dessa länder och territorier kunna äventyra att direktivets mål uppnås. Det är därför nödvändigt att direktivet tillämpas från samma tidpunkt som alla dessa länder och territorier tillämpar sådana åtgärder.

(25) Kommissionen bör vart tredje år till rådet överlämna en rapport om hur detta direktiv fungerar och föreslå rådet de ändringar som behövs för att bättre sörja för faktisk beskattning av inkomster från sparande och undanröja oönskade snedvridningar av konkurrensen.

(26) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 1

Mål

1. Det yttersta målet med detta direktiv är att möjliggöra att inkomster från sparande i form av räntebetalningar som görs i en medlemsstat till förmån för faktiska betalningsmottagare, som är fysiska personer med skatterättsligt hemvist i en annan medlemsstat, faktiskt beskattas i enlighet med lagstiftningen i den senare medlemsstaten.

▼M4

2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att betalningsombud och andra ekonomiska aktörer som är etablerade eller, i förekommande fall, som har sin faktiska företagsledning inom deras territorier utför de uppgifter som krävs för att genomföra detta direktiv, oavsett var gäldenären för den räntebärande fordran är etablerad.

▼M4

Artikel 1a

Definitioner av vissa termer

Här följer definitioner av termer som används i detta direktiv:

a) *ekonomisk aktör*: ett kredit- eller finansinstitut, eller andra juridiska personer eller fysiska personer som regelbundet eller vid något enstaka tillfälle gör eller ombesörjer en räntebetalning i den mening som avses i detta direktiv och som samtidigt utövar en yrkesmässig verksamhet.

b) *platsen för den faktiska företagsledningen* när det gäller ett subjekt, med eller utan status som juridisk person: den adress där sådana viktigare företagsledningsbeslut fattas som krävs för att bedriva subjektets verksamhet som helhet. Om sådana beslut fattas i mer än ett land eller jurisdiktion, ska platsen för den faktiska företagsledningen anses vara belägen på den adress där de flesta av de viktigare företagsledningsbeslut med anknytning till de tillgångar som ger upphov till räntebetalningar enligt detta direktiv fattas.

c) *platsen för den faktiska företagsledningen* när det gäller en trust eller någon annan juridisk konstruktion:

i) den fasta adressen för den fysiska person som har det huvudsakliga ansvaret för de viktigare företagsledningsbesluten med anknytning till den juridiska konstruktionens tillgångar, eller när det gäller en trust, förvaltarens fasta adress. Om mer än en fysisk person har ett sådant huvudsakligt ansvar ska platsen för den faktiska företagsledningen anses vara belägen på den fasta adressen för den fysiska person som har det huvudsakliga ansvaret för de flesta viktigare företagsledningsbeslut som rör de tillgångar som ger upphov till räntebetalningar i den mening som avses i detta direktiv.

ii) den adress där den juridiska person som har det huvudsakliga ansvaret för att förvalta den juridiska konstruktionens tillgångar, eller när det gäller en trust, förvaltaren, fattar de flesta av de viktigare företagsledningsbeslut som rör dessa tillgångar. Om de viktigare företagsledningsbesluten fattas i mer än ett land eller mer än en jurisdiktion, ska platsen för den faktiska företagsledningen anses vara belägen på den adress där de flesta av de viktigaste företagsledningsbeslut som rör de tillgångar som ger upphov till räntebetalningar enligt detta direktiv fattas.

d) *föremål för faktisk beskattning*: ett subjekt eller en juridisk konstruktion som är skattskyldig för alla sina inkomster eller de delar av sina inkomster som är hänförliga till delägare som inte har hemvist där, inklusive för räntebetalning.

Artikel 2

Definition av faktisk betalningsmottagare

1. I detta direktiv, och utan att det påverkar tillämpningen av leden 2–4, avses med *faktisk betalningsmottagare* varje fysisk person som tar emot en räntebetalning eller varje fysisk person för vilken en räntebetalning ombesörjs, såvida inte denna person företer bevis för att betalningen inte har tagits emot eller ombesörjts för hans egen räkning, det vill säga att

▼M4

a) han agerar som betalningsombud enligt artikel 4.1,

b) han handlar på uppdrag av ett subjekt, med eller utan status som juridisk person, och för den ekonomiska aktör som gör eller ombesörjer räntebetalningen uppger namn, rättslig form, adress för subjektets etablering och, om subjektets faktiska företagsledning befinner sig i ett annat land eller annan jurisdiktion, adressen till den faktiska företagsledningen,

c) han handlar på uppdrag av en juridisk konstruktion, och för den ekonomiska aktör som gör eller ombesörjer räntebetalningen uppger eventuellt namn, rättslig form, adress för den juridiska konstruktionens faktiska företagsledning och namnet på den juridiska eller fysiska person som avses i artikel 1a c, eller

d) han handlar på uppdrag av en annan fysisk person som är den faktiska betalningsmottagaren och i enlighet med artikel 3.2 för betalningsombudet uppger denna faktiska betalningsmottagares identitet.

2. Om ett betalningsombud har information som tyder på att en fysisk person som mottar en räntebetalning eller för vilken en räntebetalning ombesörjs kanske inte är den faktiska betalningsmottagaren och om punkt 1 a, 1 b eller 1 c inte är tillämplig på den fysiska personen, ska ombudet vidta rimliga åtgärder för att fastställa den faktiska betalningsmottagarens identitet i enlighet med artikel 3.2. Om betalningsombudet inte kan fastställa den faktiska betalningsmottagarens identitet, ska ombudet betrakta den fysiska personen som den faktiska betalningsmottagaren.

3. När en ekonomisk aktör som också faller inom ramen för artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG ([1]) gör eller ombesörjer en räntebetalning till ett subjekt eller en juridisk konstruktion som inte är föremål för faktisk beskattning och som är etablerad eller har sin faktiska företagsledning i ett land eller en jurisdiktion utanför det territorium som avses i artikel 7 i detta direktiv och utanför det territoriella tillämpningsområdet för avtal och arrangemang som innehåller samma bestämmelser eller liknande bestämmelser som detta direktiv, ska andra till femte styckena i denna punkt tillämpas.

Betalningen ska anses ha gjorts eller ombesörjts direkt till förmån för en fysisk person som har hemvist i en annan medlemsstat än den ekonomiska aktören och som definieras i artikel 3.6 i direktiv 2005/60/EG som subjektets eller den juridiska konstruktionens faktiska betalningsmottagare. Denna persons identitet ska fastställas i enlighet med bestämmelserna om krav på kundkontroll i artikel 7 och artikel 8.1 b i det direktivet. Personen ska även anses vara en faktisk betalningsmottagare enligt det här direktivet.

Vid tillämpningen av första stycket ska kategorierna av subjekt och juridiska konstruktioner i den vägledande förteckningen i bilaga I inte anses vara föremål för faktisk beskattning.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism (EUT L 309, 25.11.2005, s. 15).

▼M4

Den ekonomiska aktör som avses i första stycket ska fastställa subjektets eller den juridiska konstruktionens rättsliga form och platsen för etablering eller, i förekommande fall, platsen för den faktiska företagsledningen genom att använda den information som lämnats av en fysisk person som handlar på uppdrag av subjektet eller den juridiska konstruktionen, särskilt i enlighet med punkt 1 b och c, såvida inte den ekonomiska aktören har mer tillförlitlig information som visar att den erhållna informationen är felaktig eller ofullständig med tanke på tillämpningen av denna punkt.

Om ett subjekt eller en juridisk konstruktion inte omfattas av kategorierna i bilaga I, eller om de omfattas av dessa kategorier men påstår sig vara föremål för faktisk bestkattning, ska den ekonomiska aktör som avses i första stycket fastställa huruvida det eller den är föremål för faktisk beskattning på grundval av allmänt erkända fakta eller på grundval av officiella dokument som subjektet eller den juridiska konstruktionen lägger fram eller som är tillgängliga genom de åtgärder rörande kundkontroll som vidtas i enlighet med direktiv 2005/60/EG.

4. När ett subjekt eller en juridisk konstruktion anses vara ett betalningsombud vid mottagandet av en räntebetalning eller vid ombesörjande av sådan betalning i enlighet med artikel 4.2, ska räntebetalningen anses tillfalla följande fysiska personer, som ska anses vara faktiska betalningsmottagare enligt detta direktiv:

a) Varje fysisk person som har rätt att erhålla inkomsten från de tillgångar som ger upphov till sådan betalning eller som har rätt att erhålla andra tillgångar som utgör en sådan betalning, när subjektet eller den juridiska konstruktionen tar emot betalningen eller när betalningen ombesörjs för dennas räkning, i proportion till den del av inkomsten som personen är berättigad till.

b) För varje del av inkomsten från de tillgångar som ger upphov till sådan betalning eller från andra tillgångar som utgör en sådan betalning, till vilken inga av de fysiska personer som avses i led a är berättigade när subjektet eller den juridiska konstruktionen tar emot betalningen eller när betalningen ombesörjs för dennas räkning, varje fysisk person som direkt eller indirekt har bidragit till det berörda subjektets eller den berörda juridiska konstruktionens tillgångar, oavsett om en sådan fysiska person har rätt till subjektets eller den juridiska konstruktionens tillgångar eller inkomster.

c) Om inga av de fysiska personer som avses i leden a eller b kollektivt eller individuellt har rätt till alla inkomster som härrör från tillgångar som ger upphov till en sådan betalning eller till alla andra tillgångar som utgör en sådan betalning när räntebetalningen tas emot eller ombesörjs – varje fysisk person, den del av inkomsten som han är berättigad till, som vid en senare tidpunkt får rätt till alla eller en del av de tillgångar som ger upphov till räntebetalningen eller till andra tillgångar som utgör en sådan räntebetalning. Det totalbelopp som ska anses tillfalla en sådan person får inte överstiga den räntebetalning som subjektet eller den juridiska konstruktionen har tagit emot eller som har ombesörjts för deras räkning, efter avdrag för en eventuell del som har hänförts i enlighet med denna punkt till en fysisk person som avses i leden a eller b.

▼M4

Artikel 3

Den faktiska betalningsmottagarens identitet och hemvist

1. Varje medlemsstat ska inom sitt territorium anta och säkerställa tillämpningen av de förfaranden som behövs för att betalningsombudet, när det gäller tillämpningen av artiklarna 8–12, ska kunna fastställa de faktiska betalningsmottagarnas identitet och hemvist.

Dessa förfaranden ska uppfylla de miniminormer som anges i punkterna 2 och 3.

2. Betalningsombudet ska fastställa den faktiska betalningsmottagarens identitet enligt miniminormer som varierar beroende på när förbindelserna upprättats mellan betalningsombudet och den faktiska betalningsmottagaren, enligt följande:

a) När det gäller avtalsförbindelser som upprättats före den 1 januari 2004 ska betalningsombudet fastställa den faktiska betalningsmottagarens identitet, bestående av namn och adress, med hjälp av tillgängliga uppgifter, särskilt i enlighet med de föreskrifter som gäller i ombudets etableringsstat och i enlighet med direktiv 2005/60/EG.

b) När det gäller avtalsförbindelser som upprättats eller, i avsaknad av avtalsförbindelser, en transaktion som utförts den 1 januari 2004 eller senare ska betalningsombudet fastställa den faktiska betalningsmottagarens identitet, bestående av namn, adress, födelsedatum och födelseort samt, i enlighet med den förteckning som avses i punkt 4, skattenummer eller motsvarande som har tilldelats av den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist. När det gäller avtalsförbindelser som upprättats eller, i avsaknad av avtalsförbindelser, en transaktion som utförts före den 1 juli 2015 ska information om födelsedatum och födelseort endast krävas när inget sådant skattenummer eller motsvarande finns att tillgå.

De uppgifter som anges i led b i första stycket ska fastställas på grundval av pass, officiellt identitetskort eller annan officiell identitetshandling, i förekommande fall såsom specificeras i förteckningen i punkt 4, och som den faktiska betalningsmottagaren uppvisar. Alla sådana uppgifter som inte anges i dessa handlingar ska fastställas på grundval av något annat skriftligt identitetsbevis som den faktiska betalningsmottagaren uppvisar.

3. När den faktiska betalningsmottagaren frivilligt uppvisar ett intyg om skatterättsligt hemvist som inom de tre åren före betalningsdatumet, eller ett senare datum när betalningen anses tillfalla en faktisk betalningsmottagare, utfärdats av den behöriga myndigheten i ett land ska hans hemvist anses vara i det landet. I annat fall ska hans hemvist anses vara i det land där han har sin fasta adress. Betalningsombudet ska fastställa den faktiska betalningsmottagarens fasta adress enligt följande miniminormer:

a) När det gäller avtalsförbindelser som upprättats före den 1 januari 2004 ska betalningsombudet fastställa den faktiska betalningsmottagarens aktuella fasta adress med hjälp av bästa tillgängliga uppgifter, särskilt i enlighet med de föreskrifter som gäller i ombudets etableringsstat och i enlighet med direktiv 2005/60/EG.

▼M4

b) När det gäller avtalsförbindelser som upprättats eller, i avsaknad av avtalsförbindelser, en transaktion som utförts den 1 januari 2004 eller senare ska betalningsombudet fastställa den faktiska betalningsmottagarens aktuella permanenta adress på grundval av den adress som framkommit vid det identifieringsförfarande som fastställs i punkt 2 första stycket b och som ska uppdateras på grundval av den mest aktuella dokumentation som betalningsombudet har tillgång till.

För den situtation som avses i led b i första stycket, där faktiska betalningsmottagare som uppvisar ett pass, ett officiellt identitetskort eller annan officiell identitetshandling som utfärdats av en medlemsstat och förklarar sig ha hemvist i ett tredjeland, ska hemvist fastställas på grundval av ett intyg om skatterättsligt hemvist som inom de tre åren före utbetalningsdatumet, eller ett senare datum när betalningen anses tillfalla en faktisk betalningsmottagare, har utfärdats av den behöriga myndigheten i det tredjeland där den faktiska betalningsmottagaren påstår sig ha hemvist. Om detta intyg inte uppvisas ska hemvistet anses vara den medlemsstat som har utfärdat passet, det officiella identitetskortet eller annan officiell identitetshandling. När det gäller faktiska betalningsmottagare för vilka betalningsombudet har tillgång till officiella handlingar som bevis på att deras skatterättsliga hemvist finns i ett land som inte är det land där de har sin fasta adress på grundval av diplomatstatus eller andra internationellt avtalade regler, ska hemvist fastställas på grundval av sådana officiella handlingar som betalningsombudet har tillgång till.

4. Senast den 31 december 2014 ska varje medlemsstat som tilldelat skattenummer eller motsvarande underrätta kommissionen om struktur och format för dessa nummer samt den officiella dokumentation som innehåller uppgifter om tilldelade nummer. Varje medlemsstat ska även underrätta kommissionen om eventuella ändringar i detta avseende. Kommissionen ska i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra en sammanställd förteckning över de erhållna uppgifterna.

Artikel 4

Betalningsombud

1. En ekonomisk aktör som är etablerad i en medlemsstat som gör en räntebetalning eller ombesörjer att ränta betalas direkt till förmån för den faktiska betalningsmottagaren ska vid tillämpningen av detta direktiv anses vara ett betalningsombud.

Vid tillämpningen av denna punkt är det irrelevant om den berörda ekonomiska aktören är gäldenär eller emittent av den fordran eller det värdepapper som genererar inkomsterna eller den ekonomiska aktör som av gäldenären, emittenten eller den faktiska betalningsmottagaren har fått i uppdrag att betala inkomsterna eller ombesörja att de betalas.

En ekonomisk aktör som är etablerad i en medlemsstat ska vid tillämpningen av detta direktiv också anses vara ett betalningsombud när följande villkor uppfylls:

a) Den ekonomiska aktören gör en räntebetalning eller ombesörjer att en sådan betalning görs till en annan ekonomisk aktör, inbegripet en fast etablering eller ett dotterbolag till den första ekonomiska

▼M4

aktören, som är etablerad utanför det territorium som avses i artikel 7 och utanför det territoriella tillämpningsområdet för de avtal och arrangemang som innehåller samma eller motsvarande bestämmelser som de som anges i detta direktiv.

b) Den första ekonomiska aktören har på grund av tillgänglig information anledning att förmoda att den andra ekonomiska aktören kommer att betala inkomsten till eller ombesörja denna betalning till omedelbar förmån för en faktisk betalningsmottagare som är en fysisk person som den första ekonomiska aktören vet har hemvist i en annan medlemsstat, med beaktande av artikel 3.

När villkoren enligt leden a och b i första stycket uppfylls ska den betalning som görs eller ombesörjs av den första ekonomiska aktören anses vara gjord till eller direkt ombesörjd till förmån för den faktiska betalningsmottagare som avses i led b i det stycket.

2. Ett subjekt eller en juridisk konstruktion som har sin faktiska företagsledning i en medlemsstat och som inte är föremål för faktisk beskattning enligt de allmänna bestämmelser för direkt beskattning som är tillämpliga antingen i den medlemsstaten eller i den medlemsstat där subjektet eller den juridiska konstruktionen har etablerats eller i varje land eller jurisdiktion där dess skatterättsliga hemvist i övrigt ligger, ska anses vara ett betalningsombud när en sådan räntebetalning erhålls eller ombesörjs.

Vid tillämpningen av denna punkt ska kategorierna av subjekt och juridiska konstruktioner i den vägledande förteckningen i bilaga II inte anses vara föremål för faktisk beskattning.

Om ett subjekt eller en juridisk konstruktion inte omfattas av någon av kategorierna i den vägledande förteckningen i bilaga II, eller när de omfattas av den bilagan men påstår sig vara föremål för faktisk bestkattning, ska den ekonomiska aktören fastställa huruvida det eller den är föremål för faktisk beskattning på grundval av allmänt erkända fakta eller på grundval av officiella dokument som subjektet eller den juridiska konstruktionen lägger fram eller som är tillgängliga genom de åtgärder rörande kundkontroll som vidtas i enlighet med direktiv 2005/60/EG.

Varje ekonomisk aktör som är etablerad i en medlemsstat och som gör en räntebetalning eller sörjer för att ränta betalas till ett subjekt eller en juridisk konstruktion som avses i denna punkt och som har sin faktiska företagsledning i en annan medlemsstat än den stat där den ekonomiska aktören är etablerad ska underrätta den behöriga myndigheten i den medlemsstat där aktören är etablerad om följande uppgifter genom att använda den information som anges i artikel 2.3 fjärde stycket eller annan tillgänglig information:

i) Eventuellt namn på subjektet eller den juridiska konstruktionen.

ii) Dess rättsliga form.

iii) Platsen för dess faktiska företagsledning.

▼M4

iv) Det totala beloppet på räntebetalningen, specificerad enligt artikel 8, som gjorts till eller ombesörjts till förmån för subjektet eller den juridiska konstruktionen.

v) Datum för senaste räntebetalning.

De fysiska personer som ska betraktas som faktiska betalningsmottagare av räntebetalningar som gjorts till eller ombesörjts till förmån för de subjekt eller juridiska konstruktioner som avses i första stycket i denna punkt ska fastställas i enlighet med bestämmelserna i artikel 2.4. Om led c i artikel 2.4 är tillämpligt ska subjektet eller den juridiska konstruktionen, så snart en fysisk person vid en senare tidpunkt får rätt till de tillgångar som ger upphov till sådan räntebetalning eller till tillgångar som utgör räntebetalningen, förse den behöriga myndigheten i den medlemsstat där platsen för dess faktiska företagsledning är belägen med de uppgifter som anges i artikel 8.1 andra stycket. Subjektet eller den juridiska konstruktionen ska även underrätta den behöriga myndigheten om varje flyttning av platsen för dess faktiska företagsledning.

De skyldigheter som avses i femte stycket ska kvarstå under tio år från och med den dag då den sista räntebetalningen erhölls eller ombesörjdes av subjektet eller den juridiska konstruktionen, eller den sista dag då en fysisk person fick rätt till de tillgångar som ger upphov till sådan räntebetalning eller till andra tillgångar som utgör räntebetalningen, varvid den av dessa tidpunkter som infaller senast ska gälla.

Om ett subjekt eller en juridisk konstruktion i ett fall när artikel 2.4 c är tillämplig har flyttat den faktiska företagsledningen till en annan medlemsstat, ska den behöriga myndigheten i den första medlemsstaten rapportera följande uppgifter till den behöriga myndigheten i den nya medlemsstaten:

i) Det räntebelopp som tagits emot subjektet eller den juridiska konstruktionen eller ombesörjts för dess räkning och som fortfarande inte omfattas av tidigare rättigheter till de relevanta tillgångarna.

ii) Datum för den senaste räntebetalning som mottagits av subjektet eller den juridiska konstruktionen eller ombesörjts för dess räkning, eller den sista dag då en fysisk person fått rätt till alla eller en del av de tillgångar som ger upphov till sådan räntebetalning eller till andra tillgångar som utgör räntebetalningen, varvid den av dessa tidpunkter som infaller senast ska gälla.

Denna punkt ska inte gälla om subjektet eller den juridiska konstruktionen framlägger bevis för att de omfattas av någon av följande kategorier:

a) Företag för kollektiva investeringar eller andra fonder eller system för kollektiva investeringar enligt definitionen i artikel 6.1 första stycket d i och iii eller 6.1 första stycket e i och iii.

b) Institut som tillhandahåller pensions- eller försäkringstjänster eller företag som som bemyndigats av ett sådant institut att förvalta dess tillgångar.

▼M4

c) Subjektet eller den juridiska konstruktionen har, enligt de förfaranden som är tillämpliga i medlemsstaten för dess skatterättsliga hemvist eller på platsen för dess faktiska företagsledning, erkänts omfattas av undantag från faktisk beskattning enligt de allmänna bestämmelserna om direkt beskattning, eftersom subjektet eller den juridiska konstruktionen har inrättats enbart för välgörande ändamål för det allmännas bästa.

d) Det rör sig om flera faktiska betalningsmottagare där den ekonomiska aktör som gör eller ombesörjer betalningen har fastställt identitet och hemvist för alla faktiska betalningsmottagare i enlighet med artikel 3, varför den ekonomiska aktören är betalningsombud i enlighet med punkt 1 i denna artikel.

3. Ett subjekt som avses i punkt 2 och som liknar ett företag för kollektiva investeringar eller andra fonder eller system för kollektiva investeringar enligt punkt 2 åttonde stycket a ska vid tillämpning av detta direktiv ha möjlighet att behandlas som ett sådant företag, en sådan investeringsfond eller ett sådant investeringssystem.

När ett subjekt utövar den möjlighet som avses i första stycket i denna punkt, ska den medlemsstat där det har sin faktiska företagsledning utfärda ett intyg om detta. Subjektet ska förete intyget för den ekonomiska aktör som gör eller ombesörjer räntebetalningen. Den ekonomiska operatören ska i detta fall vara undantagen från de skyldigheter som anges i punkt 2 fjärde stycket.

Medlemsstaterna ska fastställa detaljerade bestämmelser för den möjlighet som avses i första stycket i denna punkt för subjekt som har sin faktiska företagsledning på deras territorium i syfte att säkerställa en effektiv tillämpning av direktivet.

▼B

Artikel 5

Definition av uttrycket behörig myndighet

I detta direktiv avses med *behörig myndighet*

a) i fråga om medlemsstater, de myndigheter som medlemsstaten anmält till kommissionen, och

b) i fråga om tredje land, den behöriga myndigheten enligt bilaterala eller multilaterala skatteavtal eller annars den myndighet som är behörig att utfärda intyg om skatterättsligt hemvist.

▼M4

Artikel 6

Definition av begreppet räntebetalning

1. I detta direktiv avses med *räntebetalning* följande:

a) Räntor som betalats eller som krediterats ett konto och som härrör från fordringar av alla slag, med eller utan säkerhet genom inteckning och med eller utan rätt att få del av gäldenärens vinst, särskilt inkomster från statspapper och obligationer eller debentures, inklusive agiobelopp och vinster som är förenade med sådana värdepapper, obligationer eller debentures. Straffavgifter på grund av sen betalning ska inte anses vara räntebetalningar.

▼M4

b) Alla inkomster som betalats eller realiserats, eller som krediterats ett konto och som är knutna till alla slag av värdepapper, utom där inkomsten direkt anses vara en räntebetalning enligt a, c, d eller e, och där

i) de villkor för kapitalavkastningen som ställs på emitteringsdagen omfattar ett åtagande gentemot investeraren att han vid löptidens slut erhåller minst 95 % av det investerade kapitalet, eller

ii) de villkor som ställs på emitteringsdagen föreskriver en länk på åtminstone 95 % från inkomst från värdepapper till ränta eller inkomster av det slag som avses i leden a, c, d eller e.

c) Upplupen eller kapitaliserad ränta från försäljning, återbetalning eller inlösen av fordringar som avses i led a och alla inkomster som uppkommer eller kapitaliseras vid försäljning, återbetalning eller inlösen av de värdepapper som avses i led b.

d) Inkomster som härrör från betalningar som avses i leden a, b eller c i denna punkt, antingen direkt eller indirekt, inbegripet via ett subjekt eller en juridisk konstruktion som avses i artikel 4.2, om de kommer från något av följande:

i) Företag för kollektiva investeringar eller andra fonder eller system för kollektiva investeringar som antingen är registrerade som sådana enligt lagstiftningen i någon medlemsstat eller i länderna i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som inte tillhör unionen, eller som har fondbestämmelser eller bolagsordning som regleras av lagstiftningen om kollektiva investeringsfonder eller investeringssystem i en av dessa stater eller länder; detta ska gälla oavsett ett sådant företags rättsliga form, fonder eller system och oavsett inskränkningar till en begränsad grupp av investerare i köpet, försäljningen eller inlösen av deras aktier eller andelar.

ii) Subjekt som har utövat möjligheten i artikel 4.3.

iii) Alla fonder eller system för kollektiva investeringar etablerade utanför det territorium som avses i artikel 7 och utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Detta ska gälla oavsett en sådan fonds eller ett sådant systems rättsliga form och oavsett inskränkningar till en begränsad grupp av investerare i köpet, försäljningen eller inlösen av deras aktier eller andelar.

e) Inkomster som realiseras vid försäljning, återbetalning eller inlösen av aktier eller andelar i följande företag, subjekt, investeringsfonder eller investeringssystem, om de direkt eller indirekt genom andra sådana företag, fonder eller system eller via subjekt eller juridiska konstruktioner enligt artikel 4.2 investerar mer än 40 % av sina tillgångar i fordringar enligt led a i denna punkt eller i värdepapper enligt led b i denna punkt:

▼M4

i) Företag för kollektiva investeringar eller andra fonder eller system för kollektiva investeringar som antingen är registrerade som sådana enligt lagstiftningen i någon medlemsstat eller i länderna i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som inte tillhör unionen, eller som har fondbestämmelser eller bolagsordning som regleras av lagstiftningen om kollektiva investeringsfonder eller investeringssystem i en av dessa stater eller länder. Detta ska gälla oavsett ett sådant företags rättsliga form, fonder eller system och oavsett inskränkningar till en begränsad grupp av investerare i köpet, försäljningen eller inlösen av deras aktier eller andelar.

ii) Subjekt som har utövat möjligheten i artikel 4.3.

iii) Alla fonder eller system för kollektiva investeringar etablerade utanför det territorium som avses i artikel 7 och utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Detta ska gälla oavsett en sådan fonds eller ett sådant systems rättsliga form och oavsett inskränkningar till en begränsad grupp av investerare i köpet, försäljningen eller inlösen av deras aktier eller andelar.

Enligt detta led ska tillgångar som företag eller subjekt eller investeringsfonder eller investeringssystem är skyldiga att ställa som säkerhet enligt sina överenskommelser, avtal eller annan rättslig dokumentation för att kunna uppnå sina investeringssyften och i vilka investeraren inte är part och saknar lagliga rättigheter, inte betraktas som fordringar enligt led a eller som värdepapper enligt led b.

f) Förmåner från livförsäkringsavtal, om

i) avtalet garanterar en inkomstavkastning eller

ii) det faktiska avtalsresultatet till mer än 40 % är kopplat till ränta eller inkomst som avses i leden a, b, c, d och e.

Enligt detta led ska alla belopp utöver en återbetalning eller delåterbetalning som har betalats ut av livförsäkringsgivaren före förfallodagen för livförsäkringsavtalet och alla belopp som har betalats ut av livförsäkringsgivaren och som överstiger summan av alla betalningar som har gjorts till livförsäkringsgivaren enligt samma livförsäkringsavtal, anses vara förmåner från ett livförsäkringsavtal. Vid överlåtelse, helt eller delvis, av en livförsäkring till tredje part ska det värde av det överlåtna avtalet som överskrider summan av alla betalningar som har gjorts till livförsäkringsgivaren anses vara förmåner från ett livförsäkringsavtal. En förmån från ett livförsäkringsavtal som enbart är en pension eller en fast livränta som betalats under minst fem år ska enbart betraktas som sådan om det rör sig om en återbetalning eller en överlåtelse till tredje part som gjordes före utgången av femårsperioden. Ett belopp som enbart har betalats ut i samband med dödsfall, invaliditet eller sjukdom ska inte anses vara en förmån från livförsäkringsavtal.

▼M4

Medlemsstaterna ska dock ha möjlighet att i definitionen av räntebetalning, för företag för kollektiva investeringar eller andra fonder eller system för kollektiva investeringar som antingen är registrerade enligt deras bestämmelser, eller som har fondbestämmelser eller bolagsordning som regleras av deras lagstiftning, inbegripa sådana inkomster som anges i led e i första stycket endast i den mån dessa inkomster svarar mot inkomster som direkt eller indirekt härrör från räntebetalningar i den mening som avses i leden a, b eller c i det stycket.

När det gäller led f ii i första stycket ska medlemsstaterna ha rätt att i definitionen av räntebetalning inbegripa förmåner, oavsett resultatens sammansättning, om de betalas av eller erhålls från en livförsäkringsgivare som är etablerad i den staten.

Om en medlemsstat utövar en eller båda av de rättigheter som avses i andra och tredje stycket, ska den underrätta kommissionen om detta. Kommissionen ska i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra att rätten har utövats och utövandet av rätten ska från och med dagen för det offentliggörandet vara bindande för de övriga medlemsstaterna.

2. När det gäller punkt 1 första stycket b ska hela betalningsbeloppet anses vara en räntebetalning om betalningsombudet inte har några uppgifter om det betalade, realiserade eller krediterade inkomstbeloppet.

När det gäller punkt 1 första stycket c ska hela betalningsbeloppet anses vara en räntebetalning om betalningsombudet inte har några uppgifter om det ränte- eller inkomstbelopp som upplupit eller kapitaliserats vid försäljningen, inlösen eller återbetalningen.

När det gäller punkt 1 första stycket d och e ska hela inkomstbeloppet anses vara en räntebetalning om betalningsombudet inte har några uppgifter om hur stor andel av inkomsterna som härrör från räntebetalningar enligt leden a, b eller c i det stycket.

När det gäller punkt 1 första stycket f ska hela betalningsbeloppet anses vara en räntebetalning om betalningsombudet inte har några uppgifter om beloppet för förmånerna från ett livförsäkringsavtal.

3. När det gäller punkt 1 första stycket e ska den procentuella andelen anses överstiga 40 % om betalningsombudet inte har några uppgifter om den procentuella andel av tillgångarna som investerats i fordringar eller relevanta värdepapper, eller i aktier eller andelar enligt definitionen i den punkten. Om betalningsombudet inte kan avgöra hur stor inkomst den faktiska betalningsmottagaren har haft, ska inkomsten anses vara det belopp som erhållits vid försäljning, inlösen eller återbetalning av aktierna eller andelarna.

När det gäller punkt 1 första stycket f ii ska den procentuella andelen anses överstiga 40 % om betalningsombudet inte har några uppgifter om det procentuella resultat som är kopplat till räntebetalningar enligt leden a, b, c, d eller e i det stycket.

▼M4

4. När en räntebetalning enligt definitionen i punkt 1 betalas till ett sådant subjekt eller en sådan juridisk konstruktion som avses i artikel 4.2 eller krediteras ett konto som innehas av ett sådant subjekt eller en sådan juridisk konstruktion, ska räntan anses tillfalla en sådan fysisk person som avses i artikel 2.4. För ett subjekt gäller detta endast om det inte har utövat möjligheten i artikel 4.3.

5. När det gäller punkt 1 första stycket c och e ska medlemsstaterna ha rätt att kräva att betalningsombud inom deras territorium beräknar räntan eller andra relevanta inkomster på årsbasis för en period som inte får överstiga ett år och ska ha rätt att behandla sådan på årsbasis beräknad ränta eller andra relevanta inkomster som en räntebetalning, även om ingen försäljning, inlösen eller återbetalning sker under den perioden.

6. Genom undantag från punkt 1 första stycket d och e ska medlemsstaterna ha rätt att från definitionen av räntebetalning utesluta alla inkomster som avses i de bestämmelserna och som delats ut av företag eller subjekt eller investeringsfonder eller investeringssystem som har fondbestämmelser eller bolagsordning som regleras av deras lagstiftning om dessas direkta eller indirekta investeringar i fordringar enligt led a i det stycket eller i värdepapper enligt punkt b i det stycket inte överstiger 15 % av deras tillgångar.

Genom undantag från punkt 4 ska medlemsstaterna ha rätt att från definitionen av räntebetalningar i punkt 1 utesluta sådana räntebetalningar som görs eller krediteras ett konto som innehas av ett subjekt eller en juridisk konstruktion som avses i artikel 4.2, och som har sin faktiska företagsledning på deras territorium, när subjektets eller den juridiska konstruktionens direkta eller indirekta investeringar i fordringar enligt punkt 1 första stycket a eller i värdepapper enligt led b i det stycket inte överstiger 15 % av deras tillgångar. För ett subjekt gäller detta endast om det inte har utövat möjligheten i artikel 4.3.

Om en medlemsstat utövar en eller båda av de rättigheter som avses i första och andra styckena, ska den underrätta kommissionen om detta. Kommissionen ska i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra att rätten har utövats och utövandet av rätten ska från och med dagen för det offentliggörandet vara bindande för de övriga medlemsstaterna.

7. De trösklar på 40 % som avses i punkt 1 första stycket e och f ii och i punkt 3 ska vara 25 % från och med den 1 januari 2016.

8. De procentuella andelar som avses i punkt 1 första stycket e och punkt 6 ska fastställas med hänvisning till de riktlinjer för investeringar, eller genom hänvisning till strategin för och syftena med investeringen, som fastställs i den dokumentation som reglerar de berörda företagens eller subjektens eller investeringsfondernas eller investeringssystemens verksamhet.

När det gäller denna punkt ska dokumentationen innehålla följande:

▼M4

a) De berörda företagens eller subjektens eller investeringsfondernas eller investeringssystemens fondbestämmelser eller bolagsordning.

b) Överenskommelser, avtal eller annan rättslig dokumentation som de berörda företagen eller subjekten eller investeringsfonderna eller investeringssystemen har ingått och som görs tillgängliga för en ekonomisk aktör.

c) Prospekt eller liknande dokument som utfärdas av eller på uppdrag av företagen eller investeringsfonderna eller investeringssystemen och som görs tillgängliga för deras investerare.

Om det inte fastställs några riktlinjer för investeringar eller strategi och syften för investeringen ska procentandelarna fastställas med hänvisning till den faktiska sammansättningen av tillgångarna hos de berörda företagen eller subjekten eller investeringsfonderna eller investeringssystemen, enligt genomsnittet för tillgångarna vid början, eller dagen för den första halvårsrapporten och vid slutet av den sista räkenskapsperioden före det datum då betalningsombudet gör eller ombesörjer räntebetalningen till den faktiska betalningsmottagaren. För nyligen etablerade företag eller subjekt eller investeringsfonder eller investeringssystem ska den faktiska sammansättningen vara genomsnittet för tillgångarna vid etableringsdagen och vid den första värderingen av tillgångarna enligt den dokumentation som ligger till grund för företagets eller subjektets eller investeringsfondens eller investeringssystemets verksamhet.

Tillgångarnas sammansättning mätas i enlighet med de bestämmelser som är tillämpliga i den medlemsstat, eller ett land i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som inte är medlem i unionen, där ett företag för kollektiva investeringar eller en annan fond eller ett annat system för kollektiva investeringar har registrerats i sig eller enligt vars lagstiftning fondbestämmelserna eller bolagsordningen regleras. Den på så sätt mätta sammansättningen ska vara bindande för andra medlemsstater.

9. Inkomster som avses i punkt 1 första stycket b ska anses vara räntebetalning endast i den mån de värdepapper som ger inkomsten har emitterats den 1 juli 2014 eller senare. De värdepapper som utfärdas före detta datum ska inte räknas med i de procentsatser som avses i punkterna 1 e och 6.

10. Förmåner från livförsäkringsavtal ska anses vara räntebetalning i enlighet med punkt 1 första stycket f endast i den mån som det livförsäkringsavtal som ger upphov till en sådan förmån tecknades den 1 juli 2014 eller senare.

11. Medlemsstaterna ska endast ha rätt att betrakta de inkomster som avses i punkt 1 första stycket e i, som realiseras vid försäljning, återbetalning eller inlösen av aktier eller andelar i bolag för kollektiva investeringar, som inte är fondföretag som har auktoriserats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG ([1]), som räntebetalning om de tillfallit dessa företag den 1 juli 2014 eller senare.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

▼B

Artikel 7

Territoriellt tillämpningsområde

Detta direktiv är tillämpligt på räntor som betalas ut av ett betalningsombud som är etablerat inom det territorium där fördraget är tillämpligt i enlighet med artikel 299 i detta.

KAPITEL II

UTBYTE AV INFORMATION

▼M4

Artikel 8

Betalningsombudets skyldighet att lämna uppgifter

1. När den faktiska betalningsmottagaren har hemvist i en annan medlemsstat än den där betalningsombudet är etablerat ska de uppgifter som betalningsombudet är skyldigt att lämna till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där ombudet är etablerat åtminstone innefatta följande:

a) Den faktiska betalningsmottagarens identitet och hemvist, fastställda i enlighet med artikel 3 eller, om det gäller flera faktiska betalningsmottagare, identitet och hemvist för alla faktiska betalningsmottagare som omfattas av artikel 1.1.

b) Betalningsombudets namn och adress.

c) Den faktiska betalningsmottagarens kontonummer eller, om sådant saknas, identifieringsnumret för den räntebärande fordran eller för det livförsäkringsavtal, det värdepapper, den aktie eller den andel som ger upphov till betalningen.

d) Upplysningar om räntebetalningen i enlighet med punkt 2.

När den faktiska betalningsmottagaren är bosatt i en annan medlemsstat än den där betalningsombud enligt artikel 4.2 har sin faktiska företagsledning, ska betalningsombudet förse den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det har sin faktiska företagsledning med de uppgifter som anges i första stycket a–d i denna punkt. Detta betalningsombud ska dessutom rapportera följande:

i) Totalbeloppet av de räntebetalningar som det erhållit eller ombesörjt och som anses tillfalla dess faktiska betalningsmottagare.

ii) Om en fysisk person blir faktisk betalningsmottagare enligt artikel 2.4 c: det belopp som anses tillfalla denna fysiska person samt datum för detta.

2. De uppgifter som betalningsombudet ska lämna om räntebetalningen ska åtminstone innehålla en uppdelning av räntebetalningarna i nedanstående kategorier och innefatta följande:

▼M4

a) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 första stycket a: det betalda eller krediterade räntebeloppet.

b) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 första stycket b: antingen det betalda, realiserade eller krediterade inkomstbeloppet eller det totalbelopp som betalats ut.

c) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 första stycket c eller e: antingen beloppet på den ränta eller inkomst som avses i de leden eller totalbeloppet vid försäljning, inlösen eller återbetalning.

d) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 första stycket d: antingen beloppet på den inkomst som avses i det ledet eller det totala utdelningsbeloppet.

e) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.4: det räntebelopp som kan hänföras till var och en av de faktiska betalningsmottagare som omfattas av artikel 1.1.

f) När en medlemsstat utövar sin rätt enligt artikel 6.5: beloppet på den på årsbasis beräknade räntan eller annan relevant inkomst.

g) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 första stycket f: antingen förmånen beräknad enligt den bestämmelsen eller det totalbelopp som betalats ut. Om, vid överlåtelse till tredje part, betalningsombudet inte har någon information om det överlåtna värdet: summan av alla betalningar som gjorts till livförsäkringsgivaren enligt livförsäkringsavtalet.

Betalningsombudet ska informera den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det är etablerat eller, när det rör sig om ett betalningsombud enligt artikel 4.2, informera den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det har sin faktiska företagsledning, när det rapporterar totalbeloppen i enlighet med leden b, c, d och g i första stycket i denna punkt.

3. Om det finns flera faktiska betalningsmottagare ska betalningsombudet informera den behöriga myndigheten i sin etableringsmedlemsstat eller, när det rör sig om ett betalningsombud enligt artikel 4.2, informera den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det har sin faktiska företagsledning om huruvida det belopp som rapporterats för varje faktisk betalningsmottagare utgöra hela det belopp som kan hänföras till de faktiska betalningsmottagarna kollektivt, den faktiska andel som tillfaller den berörda faktiska betalningsmottagaren eller en likvärdig andel.

4. Utan hinder av punkt 2 får medlemsstaterna tillåta att betalningsombuden endast rapporterar följande:

a) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 första stycket a, b eller d: totalbeloppet för ränta eller inkomst.

▼M4

b) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 första stycket c eller e: totalbeloppet för intäkter från försäljningen, inlösen eller återbetalningen som hör samman med sådana betalningar.

c) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 första stycket f: antingen de förmåner som den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har hemvist inte har fått annan information från betalningsombudet, antingen direkt eller genom dennes skatterepresentant eller den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat, i enlighet med någon annan lagbestämmelse än de bestämmelser som krävs för att genomföra detta direktiv, eller det totalbelopp som har utbetalats på grundval av de livförsäkringsavtal som ger upphov till sådana betalningar.

Betalningsombudet ska meddela huruvida det rapporterar totalbeloppen i enlighet med leden a, b och c i första stycket i denna punkt.

▼B

Artikel 9

Automatiskt informationsutbyte

1. Den behöriga myndigheten i betalningsombudets medlemsstat skall vidarebefordra de uppgifter som avses i artikel 8 till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har hemvist.

▼M4

1a. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat där den ekonomiska aktören är etablerad ska vidarebefordra de uppgifter som avses i artikel 4.2 fjärde stycket till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där subjektet eller den juridiska konstruktionen har sin faktiska företagsledning.

1b. Om ett betalningsombud enligt artikel 4.2 har flyttat sin faktiska företagsledning till en annan medlemsstat, ska den behöriga myndigheten i den första medlemsstaten vidarebefordra uppgifterna i artikel 4.2 sjunde stycket till den behöriga myndigheten i den nya medlemsstaten.

2. Uppgifterna ska vidarebefordras automatiskt och minst en gång om året, inom sex månader efter beskattningsårets utgång i betalningsombudets eller den ekonomiska aktörens medlemsstat och avse följande händelser under det året:

i) Alla räntebetalningar.

ii) Alla tillfällen då fysiska personer har blivit faktiska betalningsmottagare enligt artikel 2.4.

iii) Alla flyttningar av betalningsombudets faktiska företagsledning enligt artikel 4.2.

▼B

3. Bestämmelserna i direktiv 77/799/EEG skall tillämpas på det informationsutbyte som föreskrivs i det här direktivet, i den mån bestämmelserna i det här direktivet inte avviker från dessa. Artikel 8 i direktiv 77/799/EEG skall dock inte tillämpas på de uppgifter som skall tillhandahållas enligt detta kapitel.

KAPITEL III

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Artikel 10

Övergångsperiod

▼M4

1. Under en övergångsperiod som börjar den dag som anges i artikel 17.2 och 17.3 och om inte annat följer av artikel 13.1 ska Luxemburg och Österrike inte vara skyldiga att tillämpa bestämmelserna i kapitel II.

Dessa länder ska emellertid erhålla information från de andra medlemsstaterna i enlighet med kapitel II.

Under övergångsperioden ska detta direktiv ha som mål att garantera en faktisk minimibeskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar i en medlemsstat till förmån för faktiska betalningsmottagare som är fysiska personer med skatterättsligt hemvist i en annan medlemsstat.

▼B

2. Övergångsperioden skall upphöra att gälla vid utgången av det första hela beskattningsåret efter det senare av följande datum:

— Den dag då ett avtal träder i kraft mellan Europeiska gemenskapen, efter enhälligt beslut av rådet, och det sista av följande länder, nämligen Schweiziska edsförbundet, Furstendömet Liechtenstein, Republiken San Marino, Furstendömet Monaco och Furstendömet Andorra, i vilket avtal det föreskrivs informationsutbyte på begäran i överensstämmelse med OECD:s modellavtal för utbyte av information om skattefrågor av den 18 april 2002 (nedan kallat ”OECD:s modellavtal”) vad avser räntebetalningar såsom de definieras i detta direktiv från betalningsombud etablerade inom dessa länders respektive territorium till faktiska betalningsmottagare som har sitt hemvist inom det territorium där detta direktiv skall tillämpas, utöver den källskatt som dessa länder samtidigt skall ta ut på sådana betalningar enligt den skattesats som fastställs för motsvarande tidsperioder i artikel 11.1.

— Den dag då rådet enhälligt fastslår att Amerikas förenta stater har förbundit sig att utbyta information på begäran i överensstämmelse med OECD:s modellavtal vad avser räntebetalningar såsom de definieras i detta direktiv från betalningsombud etablerade inom Förenta staternas territorium till faktiska betalningsmottagare som har sitt skatterättsliga hemvist inom det territorium där direktivet skall tillämpas.

▼M4

3. Vid övergångsperiodens slut måste Luxemburg och Österrike tillämpa bestämmelserna i kapitel II och de ska upphöra att tillämpa källskatt och intäktsdelning enligt artiklarna 11 och 12. Om Luxemburg eller Österrike väljer att under övergångsperioden tillämpa bestämmelserna i kapitel II ska landet inte längre tillämpa källskatt och intäktsdelning enligt artiklarna 11 och 12.

▼B

Artikel 11

Källskatt

▼M4

1. Under den övergångsperiod som anges i artikel 10 ska Luxemburg och Österrike, när den faktiska betalningsmottagaren har hemvist i en annan medlemsstat än den där betalningsombudet är etablerat eller, när det rör sig om ett betalningsombud enligt artikel 4.2, där ett sådant betalningsombud har sin faktiska företagsledning, ta ut en källskatt på 15 % under de första tre åren av övergångsperioden, 20 % för de följande tre åren och 35 % därefter.

2. Betalningsombudet ska ta ut källskatt enligt följande bestämmelser:

a) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 första stycket a: på det betalda eller krediterade räntebeloppet.

b) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 första stycket b: på det betalda, realiserade eller krediterade inkomstbeloppet.

c) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 första stycket c eller e: antingen på det ränte- eller inkomstbelopp som avses i de leden eller genom en avgift med samma verkan som påförs den faktiska betalningsmottagaren för hela beloppet på vinsten från försäljningen, inlösen eller återbetalningen.

d) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 första stycket d: på det inkomstbelopp som avses i det ledet.

e) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.4: på det räntebelopp som kan hänföras till var och en av de faktiska betalningsmottagare som omfattas av artikel 1.1. Det totalbelopp för vilket skatt ska tas ut får inte överstiga den räntebetalning som subjektet eller den juridiska konstruktionen erhållit eller ombesörjt.

f) När en medlemsstat utövar sin rätt enligt artikel 6.5: på beloppet för den på årsbasis beräknade räntan eller annan relevant inkomst.

▼M4

g) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 första stycket f: på förmånen beräknad enligt den bestämmelsen. Medlemsstaterna får tillåta att betalningsombuden tar ut källskatt endast på förmåner som den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den faktiska betalningsmotagaren har sitt hemvist ännu inte har informerats om av betalningsombudet eller dess skatterepresentant i enlighet med någon annan lagbestämmelse än de bestämmelser som krävs för att genomföra detta direktiv.

När betalningsombuden överför intäkten från källskatt till den behöriga myndigheten, ska de underrätta den om antalet faktiska betalningsmottagare som berörs av uttag av källskatt uppdelat enligt de medlemsstater där de har hemvist.

▼B

3. När det gäller ►M4 punkterna 2 a, b och c ◄ skall källskatten tas ut i proportion till den tid som den faktiska betalningsmottagaren innehaft fordran. Om betalningsombudet inte kan fastställa tiden för innehavet på grundval av tillgängliga uppgifter, skall ombudet anse att den faktiska betalningsmottagaren har innehaft fordran så länge som den har existerat, om inte den faktiska betalningsmottagaren lägger fram bevis om tidpunkten för förvärvet.

4. Även om betalningsombudets medlemsstat tar ut källskatt skall detta inte hindra den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist från att beskatta inkomsterna i enlighet med den nationella lagstiftningen, under förutsättning att fördraget följs.

▼M4

5. Under övergångsperioden får de medlemsstater som tar ut källskatt föreskriva att en ekonomisk aktör som betalar ränta till, eller sörjer för att ränta betalas till, ett subjekt eller en juridisk konstruktion enligt artikel 4.2, där platsen för den faktiska företagsledningen är belägen i en annan medlemsstat, ska anses vara betalningsombud i stället för subjektet eller den juridiska konstruktionen och ska ta ut källskatt på sådan ränta, såvida inte subjektet eller den juridiska konstruktionen formellt har godtagit att dess namn, i förekommande fall, dess rättsliga form, platsen för dess faktiska företagsledning och totalbeloppet på den ränta som har betalats till eller vars betalning har ombesörjts till rättssubjektet eller den juridiska konstruktionen får meddelas i enlighet med artikel 4.2 fjärde stycket.

▼B

Artikel 12

Intäktsdelning

1. De medlemsstater som tar ut källskatt i enlighet med artikel 11.1 skall behålla 25 % av sina intäkter och överföra 75 % av intäkterna till den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren av räntan har hemvist.

2. De medlemsstater som tar ut källskatt i enlighet med artikel 11.5 skall behålla 25 % av sina intäkter och överföra 75 % av intäkterna till de andra medlemsstaterna i samma proportion som de överföringar som görs enligt punkt 1 i den här artikeln.

▼B

3. Överföringarna skall göras senast sex månader efter slutet av beskattningsåret i betalningsombudets medlemsstat, enligt punkt 1, eller beskattningsåret i den ekonomiska aktörens medlemsstat, enligt punkt 2.

4. De medlemsstater som tar ut källskatt skall vidta nödvändiga åtgärder för att se till att systemet för intäktsdelning fungerar väl.

▼M4

Artikel 13

Undantag från källskatteförfarandet

1. De medlemsstater som tar ut källskatt i enlighet med artikel 11 ska föreskriva följande förfaranden för att säkerställa att en faktisk betalningsmottagare kan begära att ingen sådan skatt tas ut:

a) Ett förfarande som gör det möjligt för den faktiska betalningsmottagaren att uttryckligen bemyndiga betalningsombudet att lämna uppgifter i enlighet med kapitel II, varvid ett sådant bemyndigande ska omfatta alla räntebetalningar som betalningsombudet kan hänföra till den faktiska betalningsmottagaren. I detta fall ska artikel 9 vara tillämplig.

b) Ett förfarande som garanterar att källskatt inte tas ut om den faktiska betalningsmottagaren för sitt betalningsombud uppvisar ett intyg som den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist har utfärdat i dennes namn i enlighet med punkt 2.

2. Om den faktiska betalningsmottagaren begär det ska den behöriga myndigheten i den medlemsstat där han har skatterättsligt hemvist utfärda ett intyg som innehåller följande uppgifter:

a) Den faktiska betalningsmottagarens namn, adress och skattenummer eller motsvarande samt födelsedatum och födelseort.

b) Betalningsombudets namn och adress.

c) Den faktiska betalningsmottagarens kontonummer eller, om sådant saknas, värdepapperets identifieringsuppgifter.

Ett sådant intyg ska gälla i högst tre år. Det ska utfärdas till varje faktisk betalningsmottagare som begär det, inom två månader efter en sådan begäran.

▼B

Artikel 14

Undanröjande av dubbelbeskattning

1. Den medlemsstat där en faktisk betalningsmottagare har skatterättsligt hemvist skall, i enlighet med punkterna 2 och 3, sörja för att sådan dubbelbeskattning som kan uppstå till följd av den källskatt som avses i artikel 11 undanröjs.

▼B

2. ►M4 Om en räntebetalning som kan hänföras till en faktisk betalningsmottagare har källbeskattats i betalningsombudets medlemsstat ska den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist bevilja honom avräkning med det uttagna skattebeloppet, i enlighet med den nationella lagstiftningen. ◄ Om det uttagna skattebeloppet överstiger det skattebelopp som skall betalas i enlighet med den nationella lagstiftningen, skall den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist återbetala det överskjutande källskattebeloppet till denne.

▼M4

3. Om en räntebetalning som kan hänföras till en faktisk betalningsmottagare beskattats med någon annan typ av källskatt utöver den källskatt som avses i artikel 11, och om den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist beviljar avräkning för denna källskatt i enlighet med den nationella lagstiftningen eller enligt dubbelbeskattningsavtal, ska denna källskatt avräknas innan förfarandet som anges i punkt 2 tillämpas.

▼B

4. Den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist får ersätta den avräkning som avses i punkterna 2 och 3 med återbetalning av den källskatt som avses i artikel 11.

Artikel 15

Överlåtbara skuldebrev

1. Under den övergångsperiod som anges i artikel 10, men senast till och med den 31 december 2010, skall inhemska och internationella obligationer och andra överlåtbara skuldebrev som emitterats första gången före den 1 mars 2001 eller för vilka de ursprungliga emissionsprospekten har godkänts före den tidpunkten av de behöriga myndigheterna på det sätt som avses i rådets direktiv 80/390/EEG ([1]) eller av de ansvariga myndigheterna i tredje land, inte anses vara fordringar enligt artikel 6.1 a, under förutsättning att inga ytterligare emissioner av sådana överlåtbara skuldebrev görs den 1 mars 2002 eller senare. Om den övergångsperiod som anges i artikel 10 emellertid skulle fortsätta efter den 31 december 2010 skall bestämmelserna i denna artikel fortsätta att gälla endast för sådana överlåtbara skuldbrev

— som innehåller gross up-klausuler och klausuler om förtida inlösen, och

— där betalningsombudet enligt definitionen i artikel 4 är etablerat i en medlemsstat som tillämpar den källskatt som anges i artikel 11 och detta betalningsombud betalar ränta eller sörjer för att ränta betalas till förmån för en faktisk betalningsmottagare som har sitt hemvist i en annan medlemsstat.

Om ytterligare emissioner görs den 1 mars 2002 eller senare av ovan nämnda överlåtbara skuldebrev som emitterats av en regering eller ett närstående rättssubjekt som agerar som myndighet eller vars roll erkänns i ett internationellt avtal enligt definitionen i ►M4 bilaga III ◄, skall emissionen i sin helhet, inbegripet den ursprungliga emissionen och eventuella ytterligare emissioner, anses vara en fordran enligt artikel 6.1 a.

([1]) EGT L 100, 17.4.1980, s. 1. Direktivet upphävt genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/34/EG (EGT L 184, 6.7.2001, s. 1).

▼B

Om ytterligare emissioner görs den 1 mars 2002 eller senare av ovan nämnda överlåtbara skuldebrev som emitterats av en emittent som inte omfattas av andra stycket, skall sådana ytterligare emissioner anses vara fordringar enligt artikel 6.1 a.

2. Denna artikel skall dock inte hindra medlemsstaterna från att beskatta inkomster från sådana överlåtbara skuldebrev som avses i punkt 1 i enlighet med den nationella lagstiftningen.

KAPITEL IV

ÖVRIGA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 16

Andra källskatter

Detta direktiv skall inte hindra medlemsstaterna från att ta ut andra typer av källskatt än den som avses i artikel 11 i enlighet med sina nationella bestämmelser eller skatteavtal.

Artikel 17

Införlivande

1. Medlemsstaterna skall före den 1 januari 2004 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

2. Medlemsstaterna skall tillämpa dessa bestämmelser från och med den ►M2 1 juli 2005 ◄ under förutsättning att

i) Schweiziska edsförbundet, Furstendömet Lichtenstein, Republiken San Marino, Furstendömet Monaco och Furstendömet Andorra från och med samma tidpunkt tillämpar åtgärder likvärdiga med de som finns i detta direktiv i enlighet med de avtal som de ingått med Europeiska gemenskapen, enligt enhälliga beslut av rådet, och

ii) alla avtal eller andra arrangemang är klara, i vilka det föreskrivs att alla berörda beroende eller associerade territorier (Kanalöarna, Isle of Man och de beroende eller associerade territorierna i Västindien), från och med samma tidpunkt tillämpar automatiskt utbyte av information på samma sätt som föreskrivs i kapitel II i detta direktiv, (eller under den övergångsperiod som anges i artikel 10 tillämpar en källskatt på samma villkor som finns i artiklarna 11 och 12).

3. Rådet skall senast sex månader före den 1 januari 2005 enhälligt besluta om huruvida det villkor som anges i punkt 2 kommer att uppfyllas med avseende på de datum då åtgärderna i fråga skall träda i kraft

▼B

i de berörda tredje länderna och beroende eller associerade territorierna. Om rådet inte beslutar att villkoret kommer att uppfyllas skall rådet på förslag av kommissionen med enhällighet fastställa en ny tidpunkt för punkt 2.

4. När medlemsstaterna antar de bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

5. Medlemsstaterna skall genast underrätta kommissionen om detta och till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv samt en jämförelsetabell över bestämmelserna i detta direktiv och de nationella bestämmelser som antagits.

Artikel 18

Översyn

►M4 Kommissionen ska vart tredje år till rådet överlämna en rapport om tillämpningen av detta direktiv på grundval av den statistik som förtecknas i bilaga IV och som varje medlemsstat ska lämna till kommissionen. ◄ På grundval av dessa rapporter skall kommissionen vid behov föreslå rådet de ändringar av detta direktiv som behövs för att bättre sörja för en faktisk beskattning av inkomster från sparande och eliminera oönskade snedvridningar av konkurrensen.

▼M4

Artikel 18a

Genomförandeåtgärder

1. Kommissionen kan, genom att följa det förfarande som avses i artikel 18b.2, anta åtgärder för följande ändamål:

a) Fastställa vilka uppgiftsleverantörer betalningsombuden får använda för att anskaffa den information som enligt artikel 6.1 första stycket b, d och e krävs för en korrekt behandling.

b) Fastställa gemensamma format och praktiska arrangemang som är nödvändiga för det elektroniska informationsutbyte som avses i artikel 9.

c) Fastställa gemensamma format för intyg och andra handlingar som underlättar tillämpningen av detta direktiv, särskilt de handlingar som utfärdas i medlemsstater som tar ut källskatt och som används när den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist tillämpar artikel 14.

▼**M4**

2. Kommissionen ska uppdatera förteckningen som anges i bilaga III på begäran av direkt berörda medlemsstater.

Artikel 18b

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för administrativt samarbete inom området för beskattning (nedan kallad *kommittén*).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

▼**B**

Artikel 19

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 20

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

▼M4

BILAGA I

Vägledande förteckning över kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner som inte anses vara föremål för faktisk beskattning vid tillämpning av artikel 2.3

1. Subjekt och juridiska konstruktioner som har platsen för etablering eller för sin faktiska företagsledning i ett land eller en jurisdiktion utanför detta direktivs territoriella tillämpningsområde enligt definitionen i artikel 7 och som inte är de som förtecknas i artikel 17.2:

Länder och jurisdiktioner	Kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner
Antigua och Barbuda	*International business company*
Anjouan (Komorerna)	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International business company*
Bahamas	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Foundation* (stiftelse) *International business company*
Bahrain	Finansiell trust som regleras av lokal eller utländsk rätt
Barbados	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International business company* *International Society with Restricted Liability*
Belize	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International business company*
Bermuda	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt Skattebefriade (undantagna) företag (*Exempt company*)
Brunei	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International business company* *International trust* (internationell trust) *International Limited Partnership* (internationellt kommanditbolag)
Cooköarna	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International trust* (internationell trust) *International company* (internationellt företag) *International partnership* (internationellt partnerskap)
Costa Rica	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Company* (företag)

▼M4

Länder och jurisdiktioner	Kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner
Djibouti	Skattebefriade (undantagna) företag (*Exempt company*) Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt
Dominica	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International business company*
Fiji	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt
Franska Polynesien	*Société* (företag) *Société de personnes* (öppet bolag) *Société en participation* (joint venture) Trust som regleras av utländsk rätt
Grenada	*International business company* Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt
Guam	*Company* (företag) Enmansföretag *Partnership* (öppet bolag) Trust som regleras av utländsk rätt
Guatemala	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Fundación* (stiftelse)
Hongkong	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt Privat aktiebolag
Kiribati	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt
Labuan (Malaysia)	*Offshore company* (offshorebolag) *Malaysian offshore bank* (Malaysisk offshorebank) *Offshore limited partnership* (offshore-kommanditbolag) *Offshoretrust*
Libanon	Företag som omfattas av systemet med offshorebolag Trust som regleras av utländsk rätt
Liberia	Företag som inte har hemvist i landet Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt
Macao	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Fundação* (stiftelse)
Maldiverna	*Company* (företag) *Partnership* (öppet bolag) Trust som regleras av utländsk rätt
Nordmarianerna	*Foreign sales corporation* (Förenta staterna-företag som får skattelättnader vid försäljning utomlands) *Offshore banking corporation* (offshorebankföretag) Trust som regleras av utländsk rätt

▼M4

Länder och jurisdiktioner	Kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner
Marshallöarna	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International business company*
Mauritius	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Global business company categories 1 and 2* (internationellt företag för privat investering, innehav och handel)
Mikronesien	*Company* (företag) *Partnership* (öppet bolag) Trust som regleras av utländsk rätt
Nauru	*Trust/nominee company* (truster/förvaltningsbolag) *Company* (företag) *Partnership* (öppet bolag) Enmansföretag Utländskt testamente (*Foreign will*) Utländskt dödsbo (*Foreign estate*) Andra verksamhetsformer som förhandlas fram med regeringen
Nya Kaledonien	*Société* (företag) *Société civile* (civilbolag) *Société de personnes* (öppet bolag) Joint venture Dödsbo Trust som regleras av utländsk rätt
Nya Zeeland	Trust som regleras av utländsk rätt
Niue	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International business company*
Panama	*Fideicomiso* (trust som regleras av lokal lag) och trust som regleras av utländsk rätt *Fundación de interés privado* (stiftelse) *International business company*
Palau	*Company* (företag) *Partnership* (öppet bolag) Enmansföretag Representationskontor (*Representative office*) *Credit union* (finansiellt kooperativ) *Cooperative* (kooperativ) Trust som regleras av utländsk rätt
Filippinerna	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt
Puerto Rico	*Estate* (dödsbo) Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International banking entity* (internationellt bankföretag)
Saint Kitts och Nevis	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Foundation* (stiftelse) Skattebefriade (undantagna) företag (*Exempt company*) *Exempt Limited partnership* (skattebefriade (undantagna) kommanditbolag)

▼M4

Länder och jurisdiktioner	Kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner
Santa Lucia	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International business company*
Saint Vincent och Grenadinerna	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International business company*
São Tomé och Príncipe	*International business company* Trust som regleras av utländsk rätt
Samoa	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International trust* (internationell trust) *International company* (internationellt företag) *Offshore bank* (offshorebank) *Offshore insurance company* (offshoreförsäkringsbolag) *International partnership* (internationellt partnerskap) *Limited partnership* (kommanditbolag)
Seychellerna	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International business company*
Singapore	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt
Salomonöarna	*Company* (företag) *Partnership* (öppet bolag) Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt
Sydafrika	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt
Tonga	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt
Tuvalu	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Provident fund* (pensionssparfond)
Förenade Arabemiraten	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Offshore company*
Delstaten Delaware (Förenta staterna)	Aktiebolag med begränsad ansvarighet
Delstaten Wyoming (Förenta staterna)	Aktiebolag med begränsad ansvarighet
Amerikanska Jungfruöarna	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt Skattebefriade (undantagna) företag (*Exempt company*)

▼M4

Länder och jurisdiktioner	Kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner
Uruguay	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Sociedad Anónima Financiera de Inversión*
Vanuatu	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt Skattebefriade (undantagna) företag (*Exempt company*) *International company* (internationellt företag)

2. Subjekt och juridiska konstruktioner som är etablerade eller har sin faktiska företagsledning i ett land eller en jurisdiktion enligt artikel 17.2 och på vilka artikel 2.3 tillämpas tills det berörda landet eller den berörda jurisdiktionen har antagit bestämmelser som är likvärdiga med bestämmelserna i artikel 4.2:

Länder och jurisdiktioner	Kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner
Andorra	Trust som regleras av utländsk rätt
Anguilla	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International business company*
Aruba	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Stichting Particulier Fonds*
Brittiska Jungfruöarna	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Company* (företag)
Caymanöarna	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt Skattebefriade (undantagna) företag (*Exempt company*)
Guernsey	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Company* (företag) *Foundation* (stiftelse)
Isle of Man	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Company* (företag)
Jersey	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Company* (företag) *Foundation* (stiftelse)
Liechtenstein	*Anstalt* (trust som regleras av lokal eller utländsk rätt) och trust som regleras av utländsk rätt *Stiftung* (stiftelse)
Monaco	Trust som regleras av utländsk rätt *Fondation* (stiftelse)
Montserrat	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *International business company*

▼**M4**

Länder och jurisdiktioner	Kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner
Nederländska Antillerna	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Stichting Particulier Fonds*
San Marino	Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt *Fondazione* (stiftelse)
Schweiz	Trust som regleras av utländsk rätt *Foundation* (stiftelse)
Turks- och Caicosöarna	Skattebefriat (undantaget) företag (*Exempt company*) *Limited partnership* (kommanditbolag) Trust som regleras av lokal eller utländsk rätt

▼M4

BILAGA II

Vägledande förteckning över kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner som inte anses vara föremål för faktisk beskattning vid tillämpning av artikel 4.2

Länder	Kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner	Kommentarer
Samtliga EU-medlemsstater	Europeisk ekonomisk intressegruppering (EEIG)	
Belgien	— *Société de droit commun/maatschap* (bolag enligt civil- eller handelslagstiftning utan juridisk status) — *Société momentanée/tijdelijke handelsvennootschap* (bolag utan juridisk status vars syfte är att hantera en eller flera specifika handelsoperationer) — *Société interne/stille handelsvennootschap* (bolag utan juridisk status genom vilka en eller flera personer har intresse i operationer som en eller flera personer hanterar för deras del)	Ska endast tas med om den ekonomiska aktör i ett tidigare led som gör räntebetalningen dit eller ombesörjer detta inte har fastställt samtliga sina betalningsmottagares identitet och hemvist; i annat fall omfattas detta av artikel 4.2 d. Dessa *företag* (vars namn anges på franska och nederländska) har ingen juridisk status, och ur beskattningssynpunkt kan metoden med genomlysning tillämpas.
	— *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Bulgarien	— *Дружество със специална инвестиционна цел* (investeringsföretag som bildas för ett särskilt ändamål, s.k. SPC-företag) — *Инвестиционно дружество*(investeringsföretag, omfattas inte av artikel 6)	Subjekt som är befriat från bolagsskatt
	— *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	Om inte förvaltaren kan bevisa att trusten faktiskt är föremål för inkomstskatt i Bulgarien
Tjeckien	— *Veřejná obchodní společnost (veř. obch. spol.* eller *v.o.s.)* (öppet bolag) — *Sdružení* (förening) — *Komanditní společnost* — *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Danmark	— *Interessentskab* (handelsbolag) — *Kommanditselskab* (kommanditbolag) — *Kommanditaktieselskab* (*Partnerselskab*) — Partrederi — *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	

▼M4

Länder	Kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner	Kommentarer
Tyskland	— *Gesellschaft bürgerlichen Rechts* (civilrättsligt bolag) — *Kommanditgesellschaft – KG, offene Handelsgesellschaft – OHG* (kommanditbolag, handelsbolag) — *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Estland	— *Seltsing* (öppet bolag) — *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Irland	— Öppet bolag och investeringsklubb	Förvaltare med hemvist på Irland är i allmänhet skattepliktiga på inkomster som uppkommer till trusten. Om mottagaren eller förvaltaren inte har sin hemvist på Irland är enbart irländska förvärvskällor i sådana fall skattepliktiga.
Grekland	— *Ομόρρυθμος εταιρεία (OE)* (handelsbolag) — *Ετερόρρυθμος εταιρεία (EE)* (kommanditbolag)	Bolag är föremål för företagsskatt. Upp till 50 % av handelsbolagens vinster beskattas dock genom de enskilda delägarna enligt deras personliga skattesats.
	— *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	

Spanien	— Subjekt som är föremål för beskattning av tillskriven vinst:
	  — *Sociedad civil con o sin personalidad jurídica* (civilrättsligt bolag med eller utan status som juridisk person)
	  — *Herencias yacentes* (dödsbo)
	  — *Comunidad de bienes* (samägande av sakrätter)
	— Övriga subjekt utan status som juridisk person som utgör en separat ekonomisk enhet eller en separat grupp tillgångar (artikel 35.4 i *Ley General Tributaria*, allmänna skattelagen).
	— *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	

Frankrike	— *Société en participation* (joint venture) — S*ociété ou association de fait* (de facto-bolag) — *Indivision* (gemensam äganderätt) — *Fiducie* — *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Italien	— Alla civilrättsliga bolag och införlivade subjekt	Kategorin civilrättsliga bolag omfattar *società in accomandita semplice*, *società semplici*, *associazioni* (föreningar) bland artister eller yrkesverksamma för utövandet av deras konst eller yrke, utan status

▼M4

Länder	Kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner	Kommentarer
		som juridisk person *società in nome collettivo*, *società di fatto* (icke regelmässiga öppna bolag eller sådana de factobolag) och *società di armamento*
	— Bolag med ett begränsat antal andelsägare som väljer skattetransparens	Systemet med ”skattetransparens” kan tillämpas av bolag med begränsat ansvar eller kooperativa företag vars medlemmar är fysiska personer (artikel 116 i TUIR).
	— *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	Om inte förvaltaren kan uppvisa dokumentation som styrker att trusten har sitt skattemässiga hemvist och är föremål för faktisk bolagsbeskattning i Italien.
Cypern	— *Συνεταιρισμός* (handelsbolag) — *Σύνδεσμος* eller *σωματείο* (förening)	
	— *Συνεργατικές* (kooperativ)	Enbart transaktioner med medlemmar.
	— *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av lokal eller utländsk rätt	Truster som inrättas enligt cypriotisk jurisdiktion anses vara transparenta bolag enligt nationell rätt.
Lettland	— *Pilnsabiedrība* (handelsbolag) — *Komandītsabiedrība* (kommanditbolag) — *Biedrība un nodibinājums*(föreningar och stiftelser) — *Lauksaimniecības kooperatīvs* (jordbrukskooperativ) — *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Litauen	— *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Luxemburg	— *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Ungern	— *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	Enligt de nationella bestämmelserna i Ungern erkänns truster som rättssubjekt.
Malta	— *Soċjetà In Akkomandita* (kommanditbolag), vars kapital inte är uppdelat i andelar — *Arrangement in participation* (Förening ”*en participation*”) — *Soċjetà Kooperattiva* (Kooperativ förening)	Kommanditbolag *en commandite* vars kapital inte är uppdelat i andelar är föremål för allmän kapitalvinstbeskattning.

▼M4

Länder	Kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner	Kommentarer
Nederländerna	— *Vennootschap onder firma* (handelsbolag) — *Commanditaire vennootschap* (kommanditbolag)	Handelsbolag, kommanditbolag och EEIG är skattemässigt transparenta.
	— *Vereniging* (förening) — *Stichting* (stiftelse)	*Verenigingen* (föreningar) och *stichtingen* (stiftelser) är befriade från skatt utom om de har handels- eller affärsverksamhet.
	— *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Österrike	— *Offene Gesellschaft* (OG) (handelsbolag) — *Offene Handelsgesellschaft* (OHG) (handelsbolag) — *Kommanditgesellschaft* (KG) (kommanditbolag) — *Gesellschaft nach bürgerlichem Recht* (civilrättsligt bolag) — *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Polen	— *Spólka jawna (Sp. j.)* (handelsbolag) — *Spólka komandytowa (Sp. k.)* (kommanditbolag) — *Spólka komandytowo-akcyjna (S.K.A.)* (aktiebolag) — *Spólka partnerska (Sp. p.)* (yrkesföretag) — *Spolka cywilna (s.c.)* (civilrättsligt bolag) — *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Portugal	— Civilrättsligt bolag som inte är registrerat i kommersiell form — Registrerade företag som har verksamhet inom förtecknade yrkesverksamheter och där alla delägare är fysiska personer med samma yrke — Företag som enbart har tillgångar som antingen kontrolleras av en familjegrupp eller är helägda av högst fem personer	
	— Företag med tillstånd att utöva verksamhet vid International Business Centre på Madeira och som kan undantas från bolagsskatt (artikel 33 i EBF)	Artikel 33 i EBF, som är tillämplig på företag med tillstånd fram till och med den 31 december 2000 föreskriver ett undantag från bolagsskatt fram till och med den 31 december 2011.
	— Icke bolagsetablerade föreningar	

▼M4

Länder	Kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner	Kommentarer
	— *Trust* eller andra liknande juridiska konstruktioner som regleras av utländsk rätt	De enda truster som tillåts enligt portugisisk rätt är sådana som inrättas vid International Business Centre på Madeira enligt utländsk rätt och av juridiska personer.
Rumänien	— Förening (bolag) — *Cooperative* (kooperativ) — *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Slovenien	— *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Slovakien	— *Verejná obchodná spoločnosť* (handelsbolag) — *Komanditná spoločnosť* (kommanditbolag) — *Združenie* (förening) — *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Finland	— *Avoin yhtiö/öppet bolag* — *Kommandiittiyhtiö/ kommanditbolag* — *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av utländsk rätt	
Sverige	— *Handelsbolag* — *Kommanditbolag* — *Enkelt bolag* — *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion	
Förenade kungariket	— Handelsbolag — Kommanditbolag — Kommanditbolag med begränsat ansvar för delägarna	Handelsbolag, kommanditbolag och kommanditbolag med begränsat ansvar för delägarna är skattemässigt transparenta.
	— Investeringsklubb (där medlemmarna har rätt till en viss andel av tillgångarna)	
Gibraltar ([1])	— *Trust* eller annan liknande juridisk konstruktion som regleras av lokal eller utländsk rätt	Inkomst från truster är skattebefriad enligt *Income Tax Rules 1992*, om a) trusten har inrättats av en utomlands boende person eller på dennes vägnar, och b) inkomsten — intjänats eller uppburits utanför Gibraltar, eller

▼M4

Länder	Kategorier av subjekt och juridiska konstruktioner	Kommentarer
		— tagits emot av en trust och, om den har gått direkt till mottagaren, den inte skulle ha varit skattepliktig enligt *Income Tax Ordinance*. Detta är inte tillämpligt om trusten har inrättats före den 1 juli 1983 och trustens stadgar uttryckligen anger att personer bosatta i Gibraltar inte kan vara mottagare.

([1]) Förenade kungariket är den medlemsstat som omhändertar Gibraltars utrikes angelägenheter i enlighet med artikel 355.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

▼M4

BILAGA III

▼B

FÖRTECKNING ÖVER NÄRSTÅENDE RÄTTSSUBJEKT SOM AVSES I ARTIKEL 15

I enlighet med artikel 15 kommer följande organ att anses vara ”ett närstående rättssubjekt som agerar som myndighet eller vars roll erkänns i ett internationellt avtal”:

— Organ inom Europeiska unionen:

Belgien	Région flamande (Vlaams Gewest) (regionen Flandern) Région wallonne (regionen Vallonien) Région bruxelloise (Brussels Gewest) (Brysselregionen) Communauté française (den franskspråkiga gemenskapen) Communauté flamande (Vlaamse Gemeenschap) (den flamländska gemenskapen) Communauté germanophone (Deutschsprachige Gemeinschaft) (den tyskspråkiga gemenskapen)

▼M3

Bulgarien	Общините (kommuner) Социалноосигурителни фондове (socialförsäkringsfonder)

▼B

Spanien	Xunta de Galicia (Galiciens regionala regering och parlament) Junta de Andalucía (Andalusiens regionala regering och parlament) Junta de Extremadura (Extremaduras regionala regering och parlament) Junta de Castilla-La Mancha (Castilla-La Manchas regionala regering och parlament) Junta de Castilla-León (Castilla-Leóns regionala regering och parlament) Gobierno Foral de Navarra (Navarras regionala regering och parlament) Govern de les Illes Balears (Balearernas regionala regering och parlament) Generalitat de Catalunya (Kataloniens regionala regering och parlament) Generalitat de Valencia (Valencias regionala regering och parlament) Disputación General de Aragón (Aragoniens regionala regering och parlament) Gobierno de las Islas Canarias (Kanarieöarnas regionala regering och parlament) Gobierno de Murcia (Murcias regionala regering och parlament) Gobierno de Madrid (Madrids regionala regering och parlament) Gobierno de la Communidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (Baskiens regionala regering och parlament) Disputación Foral de Guipúzcoa (Guipúzcoas deputerandeförsamling) Disputación Foral de Vizcaya/Bizkaya (Vizcayas deputerandeförsamling) Disputación Foral de Alava (Alavas deputerandeförsamling) Ayuntamiento de Madrid (Madrids stad) Ayuntamiento de Barcelona (Barcelona stad) Cabilod Insular de Gran Canaria (Gran Canarias gemensamma kommunstyrelse) Cabildo Insular de Tenerife (Teneriffas gemensamma kommunstyrelse) Instituto de Crédito Oficial (Statens kreditinstitut) Instituto Catalán de Finanzas (Kataloniens finansinstitut) Instituto Valenciano de Finanzas (Valencias finansinstitut)
Grekland	Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (kontoret för grekisk telekommunikation) Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (grekiska järnvägsnätsorganisationen) Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (allmänna elbolaget)

▼B

Frankrike	La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (amorteringsinstitutet för det sociala trygghetssystemets skuldsättning) L'Agence française de développement (AFD) (franska utvecklingsagenturen) Réseau Ferré de France (RFF) (franska järnvägsnätet) Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) (nationella motorvägskassan) Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Paris socialtjänst och sjukhus) Charbonnage de France (CDF) (Frankrikes kolgruvor) Entreprise minière et chimique (EMC) (gruvbolag och kemiskt bolag)
Italien	Regioner Provinser Kommuner Cassa Depositi e Prestiti (hypoteks- och kreditbank)

▼M1

Lettland	Pašvaldības (lokalförvaltningar)
Polen	gminy (kommuner) powiaty (distrikt) województwa (provinser) związki gmin (kommunalförbund) powiatów (distriktsförbund) województw (provinsförbund) miasto stołeczne Warszawa (huvudstaden Warsawa) Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (byrån för jordbrukets omstrukturering och modernisering) Agencja Nieruchomości Rolnych (byrån för jordbruksegendom)

▼B

Portugal	Região Autónoma da Madeira (den autonoma regionen Madeira) Região Autonóma dos Açores (den autonoma regionen Azorerna) Kommuner

▼M3

Rumänien	autoritățile administrației publice locale (lokala myndigheter för offentlig förvaltning)

▼M1

Slovakien	mestá a obce (kommuner) Železnice Slovenskej republiky (slovakiska järnvägsbolaget) Štátny fond cestného hospodárstva (statens vägförvaltningsfond) Slovenské elektrárne (slovakiska kraftverk) Vodohospodárska výstavba (vattenförvaltningsbolaget)

▼B

— Internationella organ:

Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling

Europeiska investeringsbanken

Asiatiska utvecklingsbanken

Afrikanska utvecklingsbanken

Världsbanken/IBRD/IMF

Internationella finansieringsbolaget

Interamerikanska utvecklingsbanken

Europarådets social- och utvecklingsfond

Euratom

Europeiska gemenskapen

Andiska utvecklingsorganisationen (ADC)

Eurofima

Europeiska kol- och stålgemenskapen

▼B

Nordiska investeringsbanken

Karibiska utvecklingsbanken

Bestämmelserna i artikel 15 påverkar inte tillämpningen av några internationella åtaganden som medlemsstaterna kan ha ingått när det gäller ovan nämnda internationella organ.

— Organ i tredje land:

De organ som uppfyller följande kriterier:

1. Organet anses klart och tydligt vara ett offentligt organ i enlighet med nationella kriterier.

2. Ett sådant offentligt organ är en icke-marknadsproducent som förvaltar och finansierar ett antal verksamheter, som huvudsakligen tillhandahåller icke-marknadsförda varor och tjänster, för det allmännas bästa och som faktiskt kontrolleras av en allmän styrelseform.

3. Ett sådant offentligt organ är en stor och regelbunden emittent av skuldebrev.

4. Den berörda staten kan säkerställa att ett sådant offentligt organ inte kommer att verkställa förtida inlösen vid fall av s.k. gross-up klausuler.

▼M4

BILAGA IV

FÖRTECKNING ÖVER UPPGIFTER SOM MEDLEMSSTATERNA ÅRLIGEN SKA TILLHANDAHÅLLA KOMMISSIONEN FÖR STATISTISKA ÄNDAMÅL

1. **Ekonomiska uppgifter**

1.1 Källskatt

För Luxemburg och Österrike (så länge som de tillämpar övergångsbestämmelserna enligt kapitel III): det totala årliga beloppet av delade skatteintäkter från källskatt, uppdelat per medlemsstat där de faktiska betalningsmottagarna har hemvist.

För Luxemburg och Österrike (så länge som de tillämpar övergångsbestämmelserna enligt kapitel III): det totala årliga beloppet av skatteintäkter som delas med de övriga medlemsstaterna från den källskatt som tagits ut enligt artikel 11.5.

Uppgifter om totalbelopp som tagits ut från källskatten, uppdelade per medlemsstat där de faktiska betalningsmottagarna har sitt hemvist, bör också sändas till de nationella institutionerna med ansvar för att sammanställa betalningsstatistik.

1.2 Belopp för räntebetalning/försäljningsintäkter

För medlemsstater som utbyter information eller som har valt frivilligt utlämnande av uppgifter enligt artikel 13, beloppet för räntebetalningar inom deras territorium som är föremål för informationsutbyte enligt artikel 9, uppdelat enligt medlemsstat eller beroende och associerat territorium där de faktiska betalningsmottagarna har hemvist.

För medlemsstater som utbyter information eller som har valt frivilligt utlämnande av uppgifter enligt artikel 13, beloppet för försäljningsintäkter inom deras territorium som är föremål för informationsutbyte enligt artikel 9, uppdelat enligt medlemsstat eller beroende och associerat territorium där de faktiska betalningsmottagarna har hemvist.

För medlemsstater som utbyter information eller som har valt mekanismen för frivilligt utlämnande av uppgifter, beloppet för räntebetalningar som är föremål för informationsutbyte, uppdelat enligt typ av räntebetalning enligt de kategorier som fastställs i artikel 8.2.

Uppgifterna rörande totala belopp för räntebetalningar och försäljningsintäkter, uppdelade enligt de medlemsstater där de faktiska betalningsmottagarna har hemvist, bör även lämnas till de nationella institutioner som har ansvar för att sammanställa betalningsstatistik.

1.3 Faktisk betalningsmottagare

För alla medlemsstater, antalet faktiska betalningsmottagare med hemvist i andra medlemsstater och beroende eller associerade territorier, uppdelade per medlemsstat eller beroende och associerat territorium.

1.4 Betalningsombud

För alla medlemsstater, antalet betalningsombud (per översändande medlemsstat) som deltar i informationsutbyte eller uttag av skatt i enlighet med detta direktiv.

▼M4

1.5 Betalningsombud vid mottagande

För alla medlemsstater, antalet betalningsombud vid mottagande som har erhållit räntebetalningar enligt artikel 6.4. Detta gäller både översändande medlemsstater i vilka räntebetalningarna har gjorts till betalningsombud vid mottagande vars faktiska företagsledning finns i andra medlemsstater och mottagande medlemsstater som har sådana rättssubjekt eller juridiska konstruktioner inom sitt territorium.

2. **Tekniska detaljer**

2.1 Poster

För medlemsstater som utbyter information eller som har valt frivilligt utlämnande av uppgifter enligt artikel 13, antalet översända och mottagna poster. En post omfattar en betalning för en faktisk betalningsmottagare.

2.2 Behandlade/korrigerade poster

Antalet och procentandelen syntaktiskt ogiltiga poster som kan behandlas.

Antalet och procentandelen syntaktiskt ogiltiga poster som inte kan behandlas.

Antalet och procentandelen icke-behandlade poster.

Antalet och procentandelen poster som har korrigerats på begäran.

Antalet och procentandelen poster som har korrigerats spontant.

Antalet och procentandelen poster som har behandlats med framgång.

3. **Frivilliga poster**

3.1 För medlemsstaterna, beloppet för räntebetalningar till subjekt eller juridiska konstruktioner som är föremål för informationsutbyte enligt artikel 4.2, uppdelat enligt medlemsstat där subjektet har sin faktiska företagsledning.

3.2 För medlemsstaterna, beloppet för försäljningsintäkter till subjekt eller juridiska konstruktioner som är föremål för informationsutbyte enligt artikel 4.2, uppdelat enligt medlemsstat där subjektet är etablerat.

3.3 De respektive andelarna av total årlig skatt som uttagits från skattebetalare med hemvist, på räntebetalningar som de har mottagit från inhemska och utländska betalningsombud.